

Natura, paisatge i cultura

La definició que proposen els llibres que s'hi entenen és tan àmplia que el tema poc que s'ha d'enganyar. Altres col·legues, en aquesta mateixa trobada, tindran l'ocasió de dir d'una manera molt diferent els uns dels altres allò que podria ser *recursos naturals del Pirineu*.

Això sí que serem pla i bé tots d'acord per anunciar que parlant de recursos naturals de primer se posaran davant les riqueses – sobretot les minerals – que nostra terra pirinenca té d'una manera intrínseca.

Però parlant de riqueses naturals, aquelles que porta el nostre territori no són tan diferents d'aquelles que se troben pertot arreu al món: ferro, carbó, sofre, or, també gas.

Tot al llarg de la història, segons les coneixences i els menesters de les societats, les riqueses minerals han estat explotades de maneres diferents i les noves indústries explotaran altrament els minerals a disposició. (Al dia d'avui, el liti, per exemple.)

Això fa que, parlant només d'aquests recursos naturals, se tractarà de parlar de sectors lligats a l'economia, a la idea de progrés industrial, per tant lligat al món de la finança i de la llei de mercat. A veure si parlant de recursos naturals se pot parlar d'altres temes.

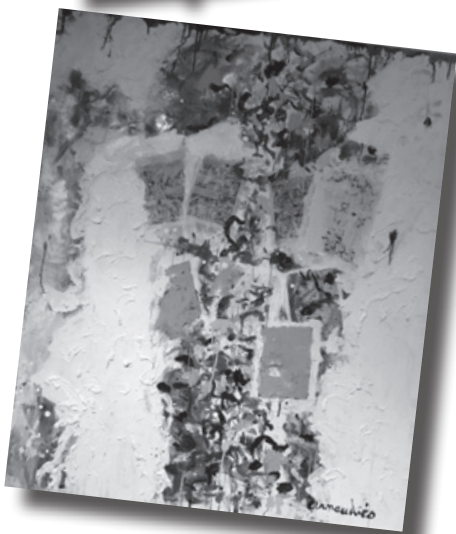
La geografia de muntanya proposa activitats turístiques que són font de recursos econòmics.

Estacions balneàries, estacions d'esquí, propostes d'excursionisme, i aquestes activitats no tenen

Miquel Arnaudies,
artista plàstic i
dinamitzador cultural

tampoc gaire de diferent del que se troba en altres llocs de muntanya.
Més enllà d'aquests recursos naturals, tenim els paisatges que els acompanyen.
Ara sí que arribem a dir les diferències que tenim als Pirineus.
Les relacions humanes van lligades íntimament als nostres paisatges.
Els recursos naturals per mi també són els paisatges. Els nostres paisatges.
La idea és dir que els paisatges porten una cultura i que la cultura també porta el que som.

La nostra manera de ser, la nostra manera de viure.

Fa un parell d'anys vam fer a Sureda una trobada sobre els Pirineus marítims. Pirineus marítims, això volia dir agafant una idea de l'historiador Fernand Braudel que diu, "és la Mediterrània que fa els mediterranis", jo diria avui que "és el Pirineu que fa els pirinencs". Doncs els paisatges porten una mica el que som.

Els paisatges dels Pirineus no són els Alps, no són Sierra Nevada.

És a dir aquí, nosaltres tenim una manera de viure, tenim una manera de ser que és completament diferent del que podia ser en altres llocs.

Això va lligat, per mi, a la creació i va lligat a la cultura.

Tenim alguns exemples de músics com Albéniz, Déodat de Séverac que escriu *Cerdanya*; pot escriure *Cerdanya*, perquè viu a l'entorn dels nostres paisatges. Es podria dir també de *La Punyalada*. Es podria dir també de Víctor Català. Víctor Català, quan escriu *Solitud*, ho pot escriure només perquè viu a l'entorn de les nostres muntanyes.

Jo he passat la meua vida pintant i encara continuo fent pintura i escrivint, i jo dic que el que pinto i el que escric ho faig perquè sóc nascut aquí, perquè he nascut a l'entorn de les nostres muntanyes; si hagués nascut a Estocolm o no sé on, faria una creació completament diferent.

Ja s'ha dit que cadascú de nosaltres, físicament, dins la nostra intimitat sem patrimoni

immaterial de la nostra identitat, ara s'hi pot afegir que allò que sem també ho porta geogràficament el nostre territori, amb la seua natura i els seus paisatges.

Això em sembla que ho hem de tenir clar. És a dir els nostres paisatges porten el que som i el que som va lligat a la nostra identitat, és a dir que parlem de patrimoni.

Però hi ha una idea que em sembla que hem de tenir clara: és que nosaltres, cada un de nosaltres, amb les nostres vivències, amb la manera i el lloc on hem nascut, portem la nostra identitat i portem el nostre patrimoni.

Cada un de nosaltres que estem aquí som patrimoni.

Això em sembla que ho hem de tenir clar. La nostra llengua ens ho porta, això.

La nostra identitat ens ho porta, això.

Més que mai, avui en dia, el que es viu a Catalunya i que nosaltres també hi participem una mica, em sembla que som nosaltres, amb la nostra cultura, amb el nostre paisatge, amb el que som, som nosaltres que hem de pressionar els polítics per dir qui som i per dir què volem.

A mi em sembla que tot això va lligat.

Gràcies.